

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2170/2016
07.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца мал. АА и мал. ББ, обојице из ..., које заступа законски заступник отац, ВВ из ..., чији је пуномоћник Срђан Трајчевски, адвокат из ..., против тужене ГГ из ..., ради измене одлуке о издржавању деце, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 416/16 од 07.07.2016. године, у седници одржаној 07.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНО СЕ УСВАЈА ревизија тужилаца и **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 416/16 од 07.07.2016. године и пресуда Основног суда у Сомбору П2 34/16 од 17.03.2016. године, тако што се мења пресуда Основног суда у Сомбору П2 355/14 од 19.09.2014. године у ставу четвртом изреке који се односи на висину доприноса тужене издржавању мал.тужилаца, тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужена ГГ из ... да на име законског издржавања тужилаца мал. АА и мал. ББ плаћа месечно износ од по 5.000,00 динара за свако дете, односно укупно 10.000,00 динара почев од дана подношења тужбе 26.01.2016.године па убудуће, док за то постоје законски услови, с тим да месечни анuitети доспевају до 05. у месецу за текући месец и то уплатом на текући рачун законског заступника мал. тужилаца ВВ, број ... који се води код ... ad ..., Филијала у ..., све у року од 8 дана по пријему судске одлуке под претњом принудног извршења.

У преосталом делу ревизија тужилаца **СЕ ОДБИЈА** као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П2 34/16 од 17.03.2016.године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се измени пресуда Основног суда у Сомбору П2 355/14 од 19.09.2004.године у делу (став четврти изреке) који се односи на висину доприноса тужене за издржавање мал.

тужилаца, тако да се обавезе тужена да на име свог доприноса за издржавање мал. АА и мал. ББ плаћа месечно износ од по 8.000,00 динара за свако дете, односно укупан износ од 16.000,00 динара месечно и то од дана подношења тужбе 26.01.2016.године па убудуће, док за то постоје законски услови, с тим да месечни анuitети доспевају до 05. у месецу за текући месец и то уплатом на текући рачун законског заступника мал. тужилаца ВВ број ... који се води код ... ad ..., Филијала у ..., као и да се обавезе тужена да мал. тужиоцима надокнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 416/16 од 07.07.2016.године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П2 34/16 од 17.03.2016.године. Ставом другим изреке, одлучено је да се тужиоцима не досуђују трошкови жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу чл. 408 ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11...55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374 став 2 тачка 2 ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Сомбору П2 355/14 од 19.09.2014.године, измењена је одлука о вршењу родитељског права, одржавању личних односа и издржавању одређена пресудом истог суда П2 472/12 од 21.09.2012.године, тако што су мал. тужиоци поверени на самостално вршење родитељског права оцу, ВВ. Регулисан је начин виђања деце са мајком, овде туженом, и она обавезана да дечијем издржавању доприноси са по 3.000,00 динара месечно по детету, односно укупно 6.000,00 динара почев од 19.09.2014.године док за то постоје законски услови. Мал. ББ је рођен 2000.године и похађа средњу школу у ... као и у време претходног пресуђења. Трошкове превоза у школу не плаћа јер путује са оцем. Мајку посећује свакодневно, понекад код ње руча и повремено добија џепарац по 100,00 динара. На име џепарца добија 3.000,00 динара месечно а за ужину 5.000,00 динара. Мал. АА је рођен 2005. године и иде у основну школу. За школске уџбенике и прибор на годишњем нивоу отац издваја 20.000,00 динара што у просеку износи 833,33 динара месечно. Мал. АА за ужину добија 2.000,00 динара месечно. Минималне потребе мал. ББ износе 11.333,33 динара месечно, а мал. АА 5.333,33 динара месечно.

Утврђујући могућности тужене и другог родитеља да учествује у задовољењу тих потреба судови су нашли да законски заступник мал. тужилаца живи у кући која је власништво његовог оца у ... са децом и ванбрачном супругом и зарађује 24.000,00 динара месечно. Приходе за живот остварује бавећи се

превозом путника и продајом алата и машина на пијаци, на који начин остварује од 60.000,00 до 100.000,00 динара. Отплаћује кредит који је узео пре две године за потребе превозничке делатности са месечном ратом од 100 евра. Његови родитељи живе такође у ... али му не помажу у издржавању због ниских прихода.

Тужена је запослена у ... као учитељица и њена зарада износи 46.000,00 динара. Додатни приход остварује повремено, два до три пута годишње држањем часова енглеског језика по цени од 500,00 динара по часу. Поседује пољопривредно земљиште које продаје ради обезбеђења средстава за плаћање екскурзије старијем сину. Током трајања брака са законским заступником мал. тужилаца купила је на кредит породичну кућу у ... на период од 25 година за коју плаћа месечно рату 20.500,00 динара а корисник је још једног кредита подигнутог пре две године за реновирање те куће који отплаћује у износу од 6.500,00 динара месечно. Њени режијски трошкови износе за струју 2.500,00 динара, за грејање 5.500,00 до 6.000,00 динара, телефон и интернет 2.700,00 динара. Мал. ББ месечно плаћа мобилни телефон 500,00 динара, а мал. АА 1.200,00 динара. Мал. тужиоци долазе код ње за викенд и преспавају.

Ценећи наведено, судови су закључили да се нису стекли услови из члана 164. Породичног закона и одбили тужбени захтев за измену одлуке о издржавању деце налазећи да на страни мал. тужилаца и на страни тужене није дошло до квалитативне промене релевантних околности које би биле од значаја за повећање обавезе издржавања, нарочито имајући у виду кратак временски период између претходног пресуђења и новопостављеног тужбеног захтева (пресуда Основног суда у Сомбору П2 355/14 донета је 19.09.2014.године а тужба је поднета 26.01.2016.године).

Одредбом члана 160. Породичног закона, прописано је, у првом ставу, да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У другом ставу овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У трећем ставу истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У четвртном ставу овог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом. Ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ, дужник издржавања (члан 162. став 3).

У конкретном случају, нижестепени судови налазе да су тренутне минималне потребе мал. ББ 11.333,33 динара месечно, а мал. АА 5.333,33 динара месечно. Имајући у виду да је у време доношења првостепене пресуде накнада за храњенике, односно за лица на породичном смештају која је утврђена решењем

Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања бр.338-00-00003/2016-09 од 29.02.2016.године износила 23.320,00 динара, утврђене потребе мал. деце, те чињенице да је тужена запослена, да остварује зараду у износу од 46.000,00 динара, да повремено држи приватне часове енглеског језика по цени од 500,00 динара по часу, да је у питању млада и здрава особа која може и мора додатно да се ангажује да би обезбедила деци потребно издржавање, по мишљењу овог суда, њене могућности да у том издржавању учествује су и веће од износа од по 3.000,00 динара месечно, односно, она може са још 2.000,00 динара месечно по детету да доприноси издржавању мал. тужилаца. Наведени износ ће (укупно 5.000,00 динара по детету), задовољити потребе мал. тужилаца, а егзистенција тужене неће бити угрожена, посебно имајући у виду да су деца поверена оцу на вршење родитељског права, те да мајка не учествује у свакодневној бризи, васпитању и неговању мал. деце.

У складу са наведеним, овај суд је, одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 416. став 1. ЗПП.

За преостали износ којим је одбијен захтев мал. тужилаца за издржавање од досуђених 5.000,00 динара до тражених 8.000,00 динара по детету, ревизија је неоснована, односно мал. тужиоци неосновано истичу да су могућности тужене веће од оних како је наведено у овој одлуци, а правилна је одлука другостепеног суда у погледу трошкова поступка.

С тим у вези одлучено је као у ставу другом изреке на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Захтев за накнаду трошкова за састав ревизије је, имајући у виду успех мал. тужилаца са изјављеном ревизијом, те разлоге правичности одбијен, па је у складу са чл. 207. ПЗ у вези чл. 150. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић,**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић